

БЛАЖДЕНІЕ И ДА ПОЧИТАШЪ БЕЗДЪШНЫ И НЕЧЪВОТ-
 ВЕННЫ ГДШЛИ: ПОНЕЖЕ И ПРЭЖДЕ ТАКЪ ДОЙДОУХЪ НА
 ЗЕМЛѢ ТА, ЗА ДА СПАСА РОДЪ ЧЕЛОВѢЧЕСКІЙ. ТОВА
 КАТѢ ЧЪ СВАТЫЙ ВУСТАВІЙ, ОУВОАСЕ МНОГѢ И Ѡ
 ТРЭПЕТЪ ПАДНА Ѡ КѢНА, ОКѢЧЕ ПО НѢКОЕ ВРЕМЕ ОУ-
 КРѢПІМЪСЕ СЕРДЦЕТО, И КАТѢ ВСТАНА, ѠГЛЕ ДАСЕ НА
 ѠКОЛѢ ДА ПОЗНАЕ Ѡ ГДѢ МЪ ДОЙДЕ ГЛАСО: НО НЕ-
 ВІДЕВШИ НИКОГѢ, ВИКНА ВЕЛЕГЛАСИУ: КАКѢВЪ Е ТОЙ
 ГЛАСЪ ЦѢТО ЧЪЕМЪ; КѢИ СИ ТИ, ЦѢ МИ ГОВѢРИШЪ,
 КАЖИ МИ КѢИ СИ ЗА ДА ПОВѢРѢВАМЪ ВЪ ТЕБѢ. ѠВѢ-
 ЦѢ МЪ ГОСПѢДЪ: ЗНАЙ Ѡ ПЛАКІДО, КАКЪ АЪЗЪ ЕСМЪ
 ХРІСТОСЪ, КѢИТО СОЗДАЛЪ ЕСМЪ НЕКО ТО И ЗЕМЛѢ
 ТА, И ПОКАЗАХЪ СВѢТЪ, РАЗДѢЛИВШИ ѢНЫЙ Ѡ ТѢМ-
 НИНА ТА, АЪЗЪ ЕСМЪ, КѢИТО НАПРАВИХЪ СОЛНЦЕТО ДА
 СВѢТѢ ПРЕЗЪ ДЕНѢ, И МЕСАЦѢ СОСЪ ЗВѢЗДИТЕ ДА
 СІАЛЪТЪ ПРЕЗЪ НОЩА, КѢИТО САМЪ ПОСТАВИЛЪ ВРЕ-
 МЕНА И ЛѢТА, ДНИ И НОЩИ, КѢИТО СОЗДАЛЪ ЕСМЪ
 ЧЕЛОВѢКА ЦѢТО НЕ БѢШЕ, И ПОТОМУ ЗА НЕГѢВОТО СПА-
 СЕНІЕ ГАВИЛЪ САМЪ СЕ НА ЧЕЛОВѢЦЫ ТЕ КАТѢ ЧЕЛОВѢКЪ
 И ПОСТРАДАХЪ И ПОГРЕВИХЪСЕ И ВЪ ТРЭТІЙ ДЕНЪ ВОС-
 СКРЭСНАХЪ Ѡ ГРѢБА. ТОГДА КАТѢ ЧЪ СВ. ЕУС. ТИѢ
 СЛОВЕСА, ПАДНА НА ЛИЦЕТО И РЕЧЕ: ВѢРѢВАМЪ ГОС-
 ПОДИ МОЙ ВЪ ТЕБѢ ВѢРѢВАМЪ, ЗАЦѢ ТИ ЕСИ СОЗ-
 ДАТЕЛЬ И ГОСПѢДЪ ВСЕГѢ МИРА, ВѢРѢВАМЪ ЗА РО ТИ
 ЕСИ БОГЪ ИСТИННИЙ, И РАЗВѢ ТЕБѢ НѢСТЬ ДРѢГАГѢ.
 ѠВѢЦѢ МЪ ГОСПѢДЪ И РЕЧЕ: АКЪ ВѢРѢВАШЪ ВЪ МЕНЕ,
 ИДИ ДА НАМЕРИШЪ АРХІЕРѢАТЪ, КѢИТО КРЕЩАВА ХРІ-
 СТИАНЫ ТЕ ЗА ДА КРЕСТИ И ТЕБѢ. ѠГОВѢРИ СВАТЫѢ:
 ГОСПОДИ, ОУГОДНОЛИ ТИ Е ДА КАЖЕМЪ ТОВА И НА ЖЕ-
 НАТА МИ И ДѢЦАТА ЗА ДА ПОВѢРѢВАТЪ И ѢНИ ВЪ
 ТЕБѢ; РЕЧЕ МЪ ГОСПѢДЪ: Ѡ ПЛА: КАЖИ ИМЪ ВСЕ ПО-
 ДРОБИУ, И КАТѢ СЕ ПОКРЕСТИ ТЕ, И СЕ ИСТИСТИ ТЕ,
 Ѡ ГРѢХѢВЕ ТЕ, ПРИДИ САМЪ ТИ ПАКИ ТѢКА, ЗА ДА
 ТИ КАЖЕМЪ КОИ СТРАДАНА ЦѢ ПРЕТЕРПИШЪ. ПОДИРЪ
 ТИѢ СЛОВЕСА, ВЛѢНО СТАНА НЕВИДИМЪ, А СВАТЫѢ
 ГѢХНА ПАКИ КѢНА И ВОЗВРАТИСЕ КЪ ВОИНЫТЕ, И ПО-